

— și (celelalte) autoturisme care erau disponibile pe piața autovehiculelor de ocazie în anul 2010 și care, spre deosebire de autoturismul [în discuție], au fost puse în circulație pentru prima dată după 30 mai 2006, însă altfel sunt comparabile cu acesta, iar după 30 mai 2006 (între 30 mai 2006 și 2009) au fost (importate și) înmatriculate fie ca autovehicule noi, fie ca autovehicule de ocazie?

2. Pentru a răspunde la întrebarea dacă articolul 110 TFUE se opune percepției BPM la înmatricularea autoturismului în anul 2010, în măsura în care această taxă depinde de emisiile de dioxid de carbon [conform tabelelor de la articolul 9 alineatul (1) din Legea BPM], acest element al taxei trebuie considerat o taxă nouă, diferită de taxa calculată exclusiv în funcție de prețul de catalog aplicabilă până la 1 februarie 2008, astfel încât, în măsura în care această taxă depinde de emisiile de dioxid de carbon, orice comparație cu autoturismele de ocazie (similare) înmatriculate înainte de 1 ianuarie 2010 este irelevantă?

3. În cazul în care nu este vorba despre o taxă nouă în sensul celei de a doua întrebări: perceperea BPM la înmatricularea autoturismului în anul 2010, în măsura în care această taxă depinde de emisiile de dioxid de carbon [conform tabelelor de la articolul 9 alineatul (1) din Legea BPM], se opune, conform articolului 110 TFUE, faptului că pentru autoturismele comparabile cu cel [în discuție] care au fost puse în circulație pentru prima dată înainte de 1 februarie 2008 și care au fost importate și înmatriculate ca autovehicule de ocazie în perioada 1 februarie 2008-31 decembrie 2009 nu se aplică taxa calculată în funcție de emisiile de dioxid de carbon (conform articolului 9ba din Legea BPM în vigoare la acea dată), în timp ce această taxă calculată în funcție de emisiile de dioxid de carbon a fost percepută în perioada amintită anterior la înmatricularea autoturismelor care au fost puse în circulație pentru prima dată după 1 februarie 2008, care sunt de altfel comparabile cu autoturismul [în discuție]?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Salamanca (Spania) la 8 octombrie 2012 — Josune Esteban Garcia

(Cauza C-451/12)

(2012/C 399/20)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Salamanca

Părțile din acțiunea principală

Apelant: Josune Esteban Garcia

Întrebarea preliminară

Articolele 4, 12, 114 și 169 din tratat și articolul 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, coroborate cu Directiva 93/13⁽¹⁾ și cu jurisprudența Curții privind nivelul ridicat de protecție a interesele consumatorilor, precum și privind efectul util al directivelor și principiile echivalenței și efectivității, permit Audiencia Provincial, în calitatea sa de instanță națională de apel, să judece, chiar în lipsa unei norme juridice interne, apelul introdus împotriva deciziei primei instanțe prin care se atribuie instanței de la domiciliul intimatului competența teritorială pentru a statua cu privire la acțiunea în despăgubiri care rezultă din pretinsa încălcare de către intimat a obligațiilor sale contractuale care rezultă dintr-un contract încheiat prin internet?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 10 octombrie 2012 — Pro Med Logistik GmbH/Finanzamt Dresden-Süd

(Cauza C-454/12)

(2012/C 399/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pro Med Logistik GmbH

Pârâtă: Finanzamt Dresden-Süd

Întrebările preliminare

1. Având în vedere principiul neutralității, articolul 12 alineatul (3) litera (a) al treilea paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977⁽¹⁾ coroborat cu categoria 5 din anexa H la această directivă și articolul 98 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006⁽²⁾ coroborat cu categoria 5 din anexa III la această directivă se opun unei reglementări naționale care prevede o cotă redusă a impozitului pe cifra de afaceri în ceea ce privește transportul urban al persoanelor cu taxiuri, în timp ce în privința transportului urban al persoanelor cu așa-numitele autoturisme închiriate se aplică cota normală de impozitare?